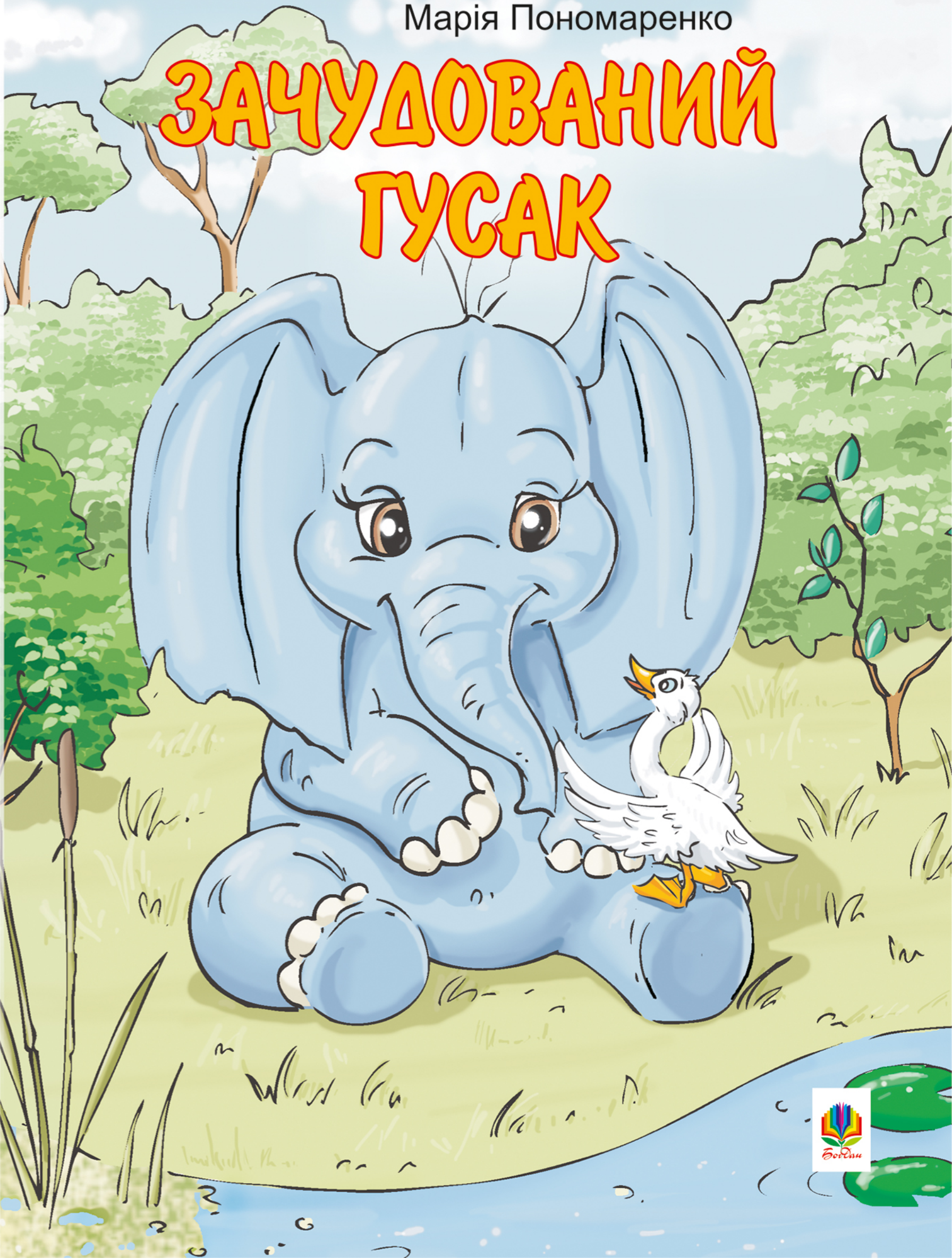

Марія Пономаренко

ЗАЧУДОВАНИЙ ТУСАК

Гусак Даньо любив прокидатися рано-рані-сінько. Навіть раніше за Півня Ріка. Рік, що-правда, був цим дуже невдоволений, але потім звик:

— Нехай собі прокидається. Все одно, це моє «Куку-ріку!» будить сонце, а не його «Га-га-га!».

Даньо і не мав звички гел'готати вранці. Просто йому подобалися бузкові сутінки, вранішня зоря і роса на траві. Подобалися — і квіт! Але нікому було розповісти про це. Гуска думала лише про те, аби наїстися. Курка бігала за своїми курчатами, а Півень, окрім свого пір'я та кукурікання, нічого і нікого не бачив.

Якось Гусак прочинив тихенько двері і вийшов у ранкові сутінки. І раптом... побачив у дворі блакитну гору!

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію книги.